

Atvirlaiškis Valerijai Čiurlionytei, [1916-07-30], [iš Petrogrado - į Lipecką].

Ir diena, diena — Dievuli, kokia

Ir diena, diena — Dievuli, kokia ji ilga ir kokia skaudi. Laiško nuo tavęs ir vakar brolis [1] neatnešė — nēr. Sesule, nejaugi ir šandie neatlankysi manęs mano nelaisvėje?.. Sesule, nejaugi ir šandie žmogaus balso neišgirsiu? Vaikštau iš kertės į kertę ir neįmanau, nė kur dėties, nė ką daryti. Žinau, niekas in mane neateis, niekas neatlankys... Saulė šandie nešviečia, sode šalta, kameroj klaiku... Daktaras šandie nežiūrėjo — rokuojas, be utarnyko tikrai neišleis, o gal dar ir kitos petnyčios laukti reikės. Jei taip bus ir toliau — iš tikrųjų čia susigraužimas nepakenčiamas. Sėdžiu ir galvoju, ką man dabar bedaryti. Skaityti — nieko nesuprantu, galva skauda, vaikščioti — o kur aš šandie eiti galiu, Sesule?.. Kad nors nuo tavęs dar laišką gavus... Liūdna mano nelaisvė, Sesut. Klaikesnė, negu aš maniau ir laukiau. Ir vakarai tokie skaudūs, ir naktys tokios ilgos.

Sudieu, Sesul. Ne[u]žmiršk manęs.

Bol[yti]s

KOMENTARAI

[1] Adolfas Sruoga.